

Αύξηση της δαπάνης ώστε να καλύπτονται οι ανάγκες του πληθυσμού, προώθηση των κλινικών μελετών και σταθερό φορολογικό περιβάλλον είναι τα τρία κρίσιμότερα θέματα που θέτει ο Σύνδεσμος Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων Ελλάδος για την ανάπτυξη του τομέα του φαρμάκου.

■ **Κύριε Αποστολίδη, έχουν περάσει τρεις μήνες από τότε που αναλάβετε τα καθήκοντά σας ως πρόεδρος του ΣΦΕΕ. Το ίδιο διάστημα παρατηρείται έντονη κινητικότητα για αλλαγές στην πολιτική του φαρμάκου από το υπουργείο Υγείας. Τελικά περιμένουμε κάποια αλλαγή στη φαρμακευτική πολιτική;**

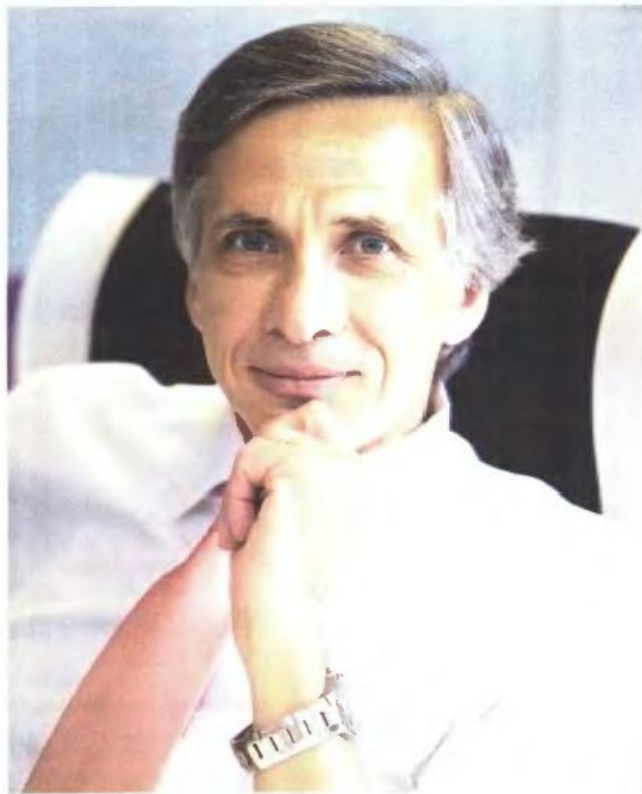
Μια καλά οργανωμένη αλλαγή είναι απολύτως αναγκαία και προφανώς αυτό το αντιλαμβάνεται και η πολιτική ηγεσία. Είναι δεδομένο ότι η συγκυρία στενεύει πολύ τα περιθώρια για να ανοικοδομηθεί το σύστημα υγείας έτσι όπως θα ήθελε, αλλά, από την άλλη πλευρά, ακριβώς αυτή η πίεση έδειξε σε όλους μας ότι ο εξορθολογισμός είναι μονόδρομος για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των ασθενών, που είναι αυτονότα εξαρτημένα από τη βιωσιμότητα του συστήματος. Συνεπώς, η αλλαγή στη φαρμακευτική πολιτική δεν μπορεί παρά να κρίνεται με βάση τη δυνατότητα κάθε πολιτή να έχει διαθέσιμη την καλύτερη αντιμετώπιση, ιδιαίτερος όταν κρίνεται η ζωή του. Είναι αδιανόητο και απάνθρωπο να τίθεται ζήτημα «περικοπών». Δεν θα μπου στο σύνολο των ζητημάτων που απασχολούν τον κλάδο, αλλά θα μείνω μόνο σε δύο, που, προς το παρόν, δεν συμπεριλαμβάνονται στις αλλαγές τις οποίες ανακοίνωσε το υπουργείο και αφορούν ευθέως τους ασθενείς. Πρώτον, την απολύτως αναγκαία, έστω οριακή, αύξηση της φαρμακευτικής δαπάνης στα 2,2-2,3 δισ. ευρώ, για να καλύπτει τις ανάγκες του πληθυσμού. Γιατί σήμερα δεν τις καλύπτει και αυτό είναι το πιο επείγον απ' όλα. Δεύτερον, το κοθεσίως για τις κλινικές μελέτες. Είναι δυνατόν σε τέτοιες συνθήκες ασφυξίας το κράτος να μην «κινηγάει» τις κλινικές μελέτες, που μπορούν να κρατήσουν ανοικτές ολόκληρες μονάδες στα δημόσια νοσοκομεία, να τις εξοπλίσουν και να δώσουν πρόβλεψη σε ασθενείς σε ό,τι πιο καινοτόμο υπάρχει αυτήν τη στιγμή;

■ **Προς το παρόν, λοιπόν, δεν φαίνεται να ικανοποιείται το αίτημά σας για αύξηση του προϋπολογισμού για το φάρμακο. Πώς θα διαχειριστείτε και φέτος τα περιορισμένα κονδύλια του ΕΟΠΥΥ;**

Για να είμαστε ακριβείς... η αύξηση αυτή δεν είναι μόνο «αίτημα» των εταιρειών, είναι αντικειμενική ανάγκη

Είναι αδιανόητες οι περικοπές στο φάρμακο

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΦΕΕ, ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, ΔΙΝΕΙ ΤΟ ΣΤΙΓΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

«Η Ελλάδα μπορεί να πετύχει ανταγωνιστικό πλεονέκτημα με επενδύσεις στον χώρο της υγείας και του φαρμάκου»

για να λειτουργεί το σύστημα υγείας κι αυτό το δέχονται οι πάντες. Είναι αδιανοήσιμο ότι η Ελλάδα διαθέτει τη χαμηλότερη κατά κεφαλήν δημόσια φαρμακευτική δαπάνη στην Ε.Ε. - 179 ευρώ, έναντι 320, που είναι η μέση κατά κεφαλήν δαπάνη στην Ευρώπη. Χωρίς να κερδίζουν τα δημόσια ταμεία. Αναθέτως. Για κάθε 100 εκατ. ευρώ μείωση στη φαρμακευτική δαπάνη, το κράτος κάνει συνολικά έσοδα 47 εκατ. και 350 θέσεις εργασίας υψηλής εξειδίκευσης στην υγεία. Είναι τεράστιο το πρόβλημα.

Για να καταλάβετε, τα χρέη προς τις εταιρείες έχουν ανέλθει σε 1,05 δισ. Με αυτό το δεδομένο, το 2014, οπότε η κρατική συμμετοχή στη φαρμακευτική δαπάνη ανήλθε σε 2 δισ., η συμμετοχή των φαρμακευτικών εταιρειών στη δαπάνη ήταν 500 εκατ. ευρώ, μέσω των διαφόρων αναγκαστικών επιπλέον εκπαιδύσεων και επιστροφών που επιβάλλονται (rebates και του clawback) και τις πληρωμές των φόρων για τα απλήρωτα τιμολόγια.

Να φύγουν από τη μέση τα μεγάλα εμπόδια, όπως το ασταθές φορολογικό περιβάλλον και η γραφειοκρατία, ζητούν οι φαρμακευτικές επιχειρήσεις, σύμφωνα με τον κ. Αποστολίδη.

■ **Ο υπουργός Υγείας κάλεσε τις φαρμακευτικές επιχειρήσεις να ενισχύσουν την παραγωγή τους στην Ελλάδα. Πόσο εφικτός είναι αυτός ο στόχος;**

Εμείς το πιστεύουμε... Η Ελλάδα μπορεί να πετύχει ανταγωνιστικό πλεονέκτημα με επενδύσεις στον χώρο της υγείας και του φαρμάκου. Η συνεργασία του τοπικού με τον διεθνή επιχειρηματικό παράγοντα διαμορφώνει μια ισχυρή ενιαία φαρμακοβιομηχανία με ανεκτίμητη προστιθέμενη αξία, τόσο στο πεδίο της υγείας όσο και στον χώρο της ανάπτυξης. Και μόνο το γεγονός ότι οι πολυεθνικές εταιρείες - μέλη του ΣΦΕΕ παράγουν μέχρι και το 40% των φαρμάκων τους και 'όγκο σε εγχώριες εταιρείες καταδεικνύει τις δυνατότητες επέκτασης της παραγωγικής δραστηριότητας σε ένα σταθερό και προβλέψιμο επιχειρηματικό περιβάλλον.

Πρέπει να υπάρξει, όμως, αυτό για να αρχίσει το ντόπινο της ανάπτυξης του κλάδου. Το οποίο προ-

κακά σημαίνει ότι η Πολιτεία βγάξει από τη μέση τα μεγάλα εμπόδια... το ασταθές φορολογικό περιβάλλον, τη γραφειοκρατία, την τακτική των μη προσδιορισμένων πληρωμών των οφειλών προς τις εταιρείες και την έλλειψη επενδυτικών κινήτρων συγκριτικά με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, τα οποία «κρατάνε», αποθαρρύνουν όσους θέλουν να επενδύσουν περισσότερο στην Ελλάδα. Εμείς ήδη έχουμε καταθέσει προτάσεις για την περαιτέρω ανάπτυξη της εγχώριας παραγωγής και είμαστε σε συζητήσεις με το υπουργείο.

■ **Αν και η ελληνική αγορά φαρμάκου έχει προοπτικές ανάπτυξης, όπως λέτε, οι επενδύσεις στην καινοτομία είναι περιορισμένες. Τι θα πρέπει να γίνει για να αλλάξει αυτό;**

Θα εστιάσω στο πιο εφικτό, γιατί στην ουσία δεν κοστίζει τίποτα στο κράτος, και συνάμα στο πιο κεφαλαιώδες: τις κλινικές μελέτες, που, εκτός του αμιγώς επιστημονικού μέρους, λύνουν και πάρα πολλά από τα προβλήματα υπολειπόμενης και υποστελέχωσης των δημόσιων νοσοκομείων... Η χώρα μας είναι πολύ πίσω και αυτό δεν δικαιολογείται από την ύφεση. Ο ΣΦΕΕ έχει θέσει έναν στόχο: να τριπλασιαστούν οι κλινικές μελέτες στην Ελλάδα μέχρι το 2017. Και έχει κάνει και ένα κρίσιμο βήμα: ανακοίνωσε τη σύσταση Επιτροπής Κλινικών Μελετών, για να συντονίσει τις πρωτοβουλίες του κλάδου, με σκοπό τη συνεργασία με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς. Και, παράλληλα, να λειτουργεί ως κέντρο ανταλλαγής γνώσεων και πληροφοριών σχετικά με καινοτόμες μεθόδους και θεραπευτικές που αναμένεται να ωφεληθούν χιλιάδες ασθενείς. Για να μπορέσουμε, όμως, να διεκδικήσουμε από τις εταιρείες να πραγματοποιήσουν στην Ελλάδα, πρέπει και η Πολιτεία να σταθεί στο πλευρό μας. Κάνοντας τα βήματα για απλοποιημένο και ενιαίο θεσμικό και νομικό πλαίσιο, απλοποίηση και επιτάχυνση διαδικασιών, με τη δημιουργία κέντρων αριστείας, όπου υπάρχει η κατάλληλη υλικοτεχνική υποδομή ώστε να έχουμε αντιπροσώφ του φαινόμένου «brain drain», με αποκατάσταση της φορολογικής δικαιοσύνης στον φαρμακευτικό κλάδο. Όλα αυτά δεν εμποδίζονται από την ύφεση. Αντίθετα, βοηθούν να νικηθεί, να «θεραπευτεί».